

Vizsgaistentisztelet

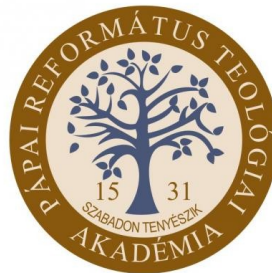
Krisztusra, Krisztus felé

Textus: Ézsaiás 62,10-12

Lekció: János 12,12-19

Elhangzott: 2020. április 04. (Virágvasárnapi)

A kömlődi ref. templomban
(gyülekezet nélkül)

Kömlőd, 2020-03-14

Köszöntés:

„Örvendj nagyon, Sion leánya, ujjongj, Jeruzsálem leánya!
Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas, alázatos,
és számaron ül, számarcsikó hátán.” (Zakariás 9,9)

*

Kegyelem néktek és békesség Istentől a mi Atyánktól és a mi
Urunk Jézus Krisztustól! Ámen.

Kezdő ének: 331,1 A nagy király jön (32. zs. dallamára)

Főének: Isten dicsőségére énekeljük a **65,1-3** A Sionnak
hegyén

Fohász:

A mi segítségünk és Istentiszteletünk megáldása és
megszentelése jöjjön az Úrtól, aki teremtett, fenntart és bölcsen
igazgat ma is mindeneket! Ámen.

Lekció:

Isten Igéjét a mai vasárnapon a János evangéliumából olvasom 12.
rész 12. versétől a 19. versig.

Prófétai imádság:

Szerető mennyei Atyánk!

Dicsérünk téged mindenhatóságodért! Dicsérünk virágvasárnap örömuzenetéért! Dicsérünk, amiért a te szavadat nem lehet falak közé zárni!

Engedd meg, hogy megvalljuk előtted bűneinket, te indíts minket az előttünk lévő nagyhéten is bűnbánattartásra, hogy ezzel is készítsük szívünket a húsvéti ünnepekre. Urunk te látod mennyire fájlaljuk a bűnnek a rontását az életünkben, könyörülj szolgálidon!

Hálát adunk, amiért tudjuk, hogy Krisztusban bocsánatot és bűnből való szabadulást hirdetsz nekünk. Hálát adunk, amiért elkészítetted ezt az utat, amely a te szeretetedről tesz bizonyosságot előttünk. Köszönjük, hogy egyszülött Fiadat adtad értünk is!

Kérjük tőled, hogy áraszd ki ránk Szentlelkedet. Töltsd az ki a mi szívünket, hogy testünk valóban a Szentlélek temploma lehessen.

Így tedd az Igét, szent szavadat bennünk fogatossá, majd tedd az életünket hálássá, amelyből fakadhatnak a mi jó cselekedeteink.

Az Úr Jézusért kérünk, hallgasd meg imádságunkat.
Ámen.

Ének: Az igehirdetésre készülve, a Szentlélek segítségével esedezve énekeljük: **370,1** Jövel Szentlélek Úr Isten

Textus: Isten igéje, amelyet hirdetni is kívánok közöttetek, a Szentlelket segítségül hívva, írva található a Ézsaiás könyvének 62. részében a 10-12. verseiben.

Igehirdetés:

Kedves Testvéreim!

A közlekedésben utak és jelző táblák segítik, hogy könnyebben megközelítsük a célállomásunkat. Nagyon hasznosak ezek az ember életében, főleg azért, mert szinte mindenki kivétel nélkül használatba veszi őket. Van, amikor egy-egy rendkívüli esetben a forgalmat rendőr irányítja és ő segíti a járművezetőket abban, hogy merre tudnak biztonságosan továbbhaladni. A mai textusunk képletesen ugyan, de hasonlóról számol be. A helyes irányt mutatókról és azokról, akik élnek ezekkel az irányjelzőkkel és azok alapján próbálnak meg tájékozódni.

1. Jézust várta Jeruzsálem

Isten azért választotta ki Izráel népét, hogy azok mutathassák a helyes irányt a népeknek. Azért kaptak törvényt és azért küldött Isten közéjük prófétákat, hogy betölthessék ezt az útjelző szerepet. Mégis Izráel egyre rosszabb és rosszabb útra tért, végül Isten egy időre elvetette őket és a dicsőséges dávidi és salamoni királyság öröksége teljesen elpusztult, a nép fogságba került Babilonba.

Hogy jobban megértsük a mai igénket tudnunk kell azt, hogy Ézsaiás 62. részében Izráel népe már hazaérkezett ebből a fogságból. Korábban Ézsaiás könyvében azt olvashattuk, hogy a hazatérés Isten megváltása lesz. Azonban ez a hazaérkezés nem volt csodálatos öröm a nép számára, mert egy lepusztult országba tértek vissza. Sokkal rosszabb körülmények közé kerültek, mint amiben voltak Babilonban. Jeruzsálemben a királyi palota és a templom is romokban hevert.

A felolvasott textusban Ézsaiás felszólítja a szomorkodó Jeruzsálem lakóit, hogy várják, sőt készítsék az utat az ünnepre érkező zarándokok számára. Bár a

zarándokok ünnepre érkeznek a városba, az akkori Jeruzsálemet össze sem lehetett hasonlítani a régi állapotával. Mégis Ézsaiás próféta arra bátorítja a városlakókat, hogy van tennivalójuk: fogadni kell az ünnepre érkező zarándokokat! Nem lehetnek tétlenek, mert az utat kell készíteni, és feltölteni, útjelzőként kell mutatni a helyes irányt! Tovább fokozza Ézsaiás a mondanivalóját azzal, hogy arról beszél, a Megváltó a zarándokokkal együtt fog megérkezni.

Ézsaiás szavai egyszerre adnak felelősséget és új reményt. Hiszen a zarándokok híre bátorítást adhatott nekik, hogy nincsenek egyedül, mert bizony vannak sokan, akiknek fontos, hogy Jeruzsálem minél hamarabb újra megerősödjön. Ezért Jeruzsálem lakosainak útjelzőként kell világítaniuk, hogy a zarándokoknak legyen hol Istent tisztelniük. Másrésről Ézsaiás arról beszél, hogy Isten nem feledkezett meg a Messiás elküldéséről, hanem újabb ígéret hangzik, hogy a Megváltó a zarándokokkal együtt fog érkezni az ünnepre. Ő lesz az, aki helyreállítja Sion dicsőségét.

Ez szorosan összekapcsolódik a virágvasárnapi eseményekkel. Jézus ugyanis ünnepnap alkalmából tartott Jeruzsálem felé. Ezt szokták zsidó húsvétnek, vagy idegen szóval páskának nevezni. Ebben az ünnepben emlékeztek meg arról, hogy Isten megszabadította őket a rabszolgasorsból, és csodálatos módon vezette ki őket Egyiptom földjéről. Kettéválasztotta a Vörös-tengert, vizet adott és ételt készített nekik a pusztában. Ez volt a zsidók legnagyobb ünnepe. Az ország minden részéről, de még a diaszpórákból, azaz idegen földről is elzarándokoltak a zsidók Jeruzsálembe, hogy ott tölthessék az ünnepet. Minden évben ez egy kimagasló időszak volt számukra. Jézus is erre az ünnepre tartott tanítványaival, hogy ők is Jeruzsálemben ünnepeljenek.

A próféta jövendölése beigazolódott Jézus jeruzsálemi bevonulásával, hiszen a zarándokok tömegével érkezett meg. Oly sok csodatétele és tanítása futótűzként terjedt a zarándokok között. Mint például Lázár feltámasztása,

amely közvetlenül jeruzsálemi bevonulása előtt történt és ez egyértelművé tette a zarándokok előtt, hogy Jézus az eljövendő Messiás. Így mindenki királyként üdvözölte: „*Hozsánna! Áldott, aki jön az Úr nevében, Izráel Királya!*” (János12,13).

Ézsaiás próféta felhívása óta több száz év telt el, mégis Jeruzsálem betöltötte ezt a várakozó szerepét. A romba dőlt város Jézus idejére valóban virágzó várossá válhatott, amely minden évben fogadta a zarándokokat. Isten ígéretében kapaszkodni a világon a legbiztosabb dolog. Isten Igéje márpedig azt mondta, hogy a Megváltó a zarándokokkal együtt érkezik Jeruzsálembe.

Mi, a ma élő Krisztus követők hasonlóan várakozunk, mint ahogyan az akkori Jeruzsálem lakosai. Várakozunk abban a hitben, hogy Isten beteljesíti ígéretét. Várjuk, hogy Isten országa kiteljesedjék. Várjuk, hogy Jézus összegyűjtse az ő választottait. Várjuk, hogy minden tekintetben lehessünk az ő szent népe, akiket véren váltott

meg. Éppen ezért keresztyén felelősségünkre emlékeztet a mai textusunk.

2. Vállald fel kiben hiszel

Először arra hívja fel a figyelmünket, hogy nem lehetünk zárt közösség. „vonuljatok, vonuljatok ki a kapukon” Nekünk, Krisztus követőknek küldetésünk van ebben a világban, mégpedig az, hogy egész életünkkel hirdessük, hogy ki az életünk Ura! Az a keresztyén közösség, amely lezár a világ elől, amely nem akar növekedni, nem akar környezetére hatással lenni, az előbb-utóbb elhal. Jézus kiküldött bennünket a világba: *„Menjetekek el tehát, és tegyetek tanítvánnyá minden népet...”* (Máté 28,19). Krisztust követve nem lehet egyen-egyenként, de közösségként sem más fő célunk, mint elérni minél többeket és megmutatni nekik a mi életünkben azt, hogy kiben is hiszünk.

Erre hív a mai igénk. Vonuljatok ki! Azaz ne legyetek láthatatlan Krisztus követők! A lelki életünk

vonuljon ki a hétköznapi életünkbe. Gondoljuk végig, hogy kik azok akik látják, és kik lehetnek azok, akik nem látják az életünkben, hogy Krisztushoz tartozunk? Van a rokonságban, a családban olyan, aki nem tudja? Esetleg szomszédaink vagy munkatársaink között? Lehet-e olyan barátunk, aki ne tudná, mi az életünk bizonyossága? [...]

De másnak mi köze van hozzá? – kérdezhetnénk. Ez a mi életünk! Ez Isten és az én ügyem, nem tartozik másokra. Ez a gondolat körbe lengi a mai világot. De ez hazugság. Ezzel megtagadjuk az Istentől rendelt feladatunkat: világítanunk kell! Nem lehetünk láthatatlanok! Úgy nem tudunk Isten eszközei lenni. Nincs tétlenkedés az Isten országában. Vonuljatok ki! Azaz vállaljátok fel! Vállaljuk fel, hogy Krisztushoz tartozunk. Ne takargassuk tovább senki előtt. Ha igazán várjuk vissza az ÚR Jézust, ha igazán tudjuk, hogy Jézusnál bocsáttattak meg a bűneink, ha valóban Jézus Krisztus az első a mi életünkben, akkor nem szégyellhetjük, nem takargathatjuk azt, hogy közünk van hozzá!

Ézsaiás azért buzdítja a városlakókat arra, hogy vonuljanak ki, mert fogadni kell a zarándokokat. A zarándokok azok, akik szintén felvállalják, hogy keresik Istent. Ma is vannak zarándokok, akik nyitott szívvel keresik az Istent. Ha nem vállaljuk fel a hitünket, lehet, hogy úgy élünk le egy életet, hogy a munkatársunk vagy a szomszédunk azért nem válik hitben testvérünké, mert egyszer sem osztottuk meg vele, hogy a mi életünk alapja: Krisztus. Azzal a céllal kell világítania a mi életünknek, hogy tudjuk, vannak, akik ezt a fényt keresik.

3. Útjelző vagy zarándok?

Mert az Istenre nyitott lelkek, akik keresik Istent, azok valami biztosat keresnek, olyat, ami hiteles és ami mentén tovább haladhatnak. Útkészítés, és útjelzés nélkül bizonytalanul és nehezebben érkezhetnek el a célhoz. Ezért másodszor arra hív az Isten igéje, hogy *„állítsatok útjelzőket a népek között!”* Nem azért vállalom fel mindenki előtt, hogy Krisztushoz tartozom, hogy örült

vallásos fanatikusnak tartsanak az emberek. Azzal a céllal vállalom fel Krisztust mások előtt, hogy Isten útjelzője lehessen. Mert az Isten fel akarja használni az én életemet arra, hogy mások is felismerjék az igazságot. Azt, hogy egyedül Jézusban találhatnak igazi és teljes életet. Mert én Jézusnál találtam meg az életemet, és ezt Isten mindenkinek tudtára akarja adni, úgy is, hogy engem felhasznál ebben eszközként. Sokszor semmi mást nem kell tennünk, mint kiállni Jézus mellett, amikor gyalázzák, vagy felvállalni, hogy igen én szoktam imádkozni, mert tudom, hogy Jézus miatt meghallgat az Isten.

Minden Krisztusban hívő ember az Isten számára egy hegyen épült város, vagy világítótorony, amely utat mutat azoknak, akik lent a völgyben vannak és nem tudják, hogy merre menjenek, csak sodródnak a sötét útvesztőkben. A Károli fordítás olyan szépen fogalmazza meg „*emeljetez zászlót a népek fölé*”, Isten rajtunk keresztül hívja, hívogatja az embereket megtérésre. Az Istent kereső zarándokok keresik a szemükkel ezeket a

zászlókat. Tartjuk-e a zászlót? Betöltjük-e útjelző feladatunkat? [...]

Vagy lehet, hogy mi magunk is zarándokok vagyunk? Mert csak az lehet útjelző, aki pontosan ismeri az utat. Nem elég hallomásból félig-meddig ismerni Jézust. Az tudja betölteni útjelző szerepét, az tud zászlót tartani, aki pontosan ismeri Jézus Krisztust. Aki ismeri történeteit a Szentírásból, hogy miként fordul oda az elesett emberekhez, vagy a betegekhez. Ismerni kell a tanításait, hogy hogyan gondolkodik a bűnről és mégis hogyan fordul oda a bűnöshöz. Ezek nélkül az ismeretek nélkül nem tudunk útjelzők lenni. Ha ismerjük a golgotai keresztet, hogy mi történt ott és miért vagyunk mi magunk is részesei a 2000 éve történt kereszthalálnak, akkor bátran legyünk útjelzők! Mindaddig ezek hiányában mi magunk is rászorulunk valaki másra, aki jelzi nekünk az utat, addig nem útjelzők, hanem mi magunk is zarándokok vagyunk, akik keressük Jézust.

Ez nem számít hátrálynak. Viszont nagyon fontos, hogy önismeretünk is tiszta legyen az istenismeret mellett.

Jobb tisztába lenni önmagunk hitével és helyzetével. Zarándokok vagyunk a mennyei Jeruzsálem felé, akik keressük Istent, vagy Jeruzsálem lakói, akiknek útjelző feladattal fogadni kell a zarándokokat és mutatni nekik a helyes irányt? Bárhol is legyünk, mindannyiunknak közös a célunk: Krisztust keresni és Krisztusra mutatni!

Mert az Isten célja az, hogy minél több zarándok végül útjelzővé váljon. Isten így hívogat mindannyiunkat. Végül az ő akarata az, hogy minden térd meghajoljon Jézus Krisztus előtt. Boldog, aki megismerte őt életében.

Jézus jeruzsálemi bevonulása csupán egy előképe annak, amit ma minden Krisztus követő vár és tudja, hogy egyszer beteljesedik, mégpedig hogy Krisztus visszatér mint menny és föld egyetlen ura, mint királyok királya. Áldott és boldog találkozásban lesz része annak, aki ott lehet a hívó seregek között és úgy fogadja majd Jézust, mint királyt. Ámen.

Ráfelelő ének:

Válaszolva a hallott igére énekeljük: **397,1** Ó Sion ébredj

Könyörgés:

Áldott Urunk, Istenünk!

Hálát adunk neked az Ige hirdetéséért és annak üzenetéért, amely személyesen minket szólított meg. Kérjük tőled az erőt, hogy mindezeket meghallván megtudjuk cselekedni az életünkben a te segítségeddel.

Könyörgünk, hogy sok ember döbbenjen rá az életében arra, hogy nélküled él, és induljanak el a te keresésedre. Imádkozunk értük, hogy jussanak túl saját bűneiken és gátjaikon, amelyek megakadályozzák őket abban, hogy meglássanak téged.

Könyörgünk azokért, akik már úton vannak, akikben már megszületett a feléd való nyitottság, de még nem találkoztak a feltámadt Krisztussal. Könyörgünk, hogy az előttünk álló húsvét ünnepében, amikor a feltámadást ünnepeljük, minden kereső szívében megjelenhessen a feltámadott Úr, mint ahogy felragyog a sötét éjszakában a fényes hajnalcsillag.

Könyörgünk minden Krisztus követőért, akik már a feltámadás boldog reménységben élik életüket, tudván azt, hogy Krisztus legyőzte a halált, könyörgünk értük, hogy erősödjenek a hitben és az Isten szerinti ismeretben. Imádkozunk értük, hogy ne vonuljanak ki a világból, hanem merjék megélni a hitüket, bátran tudjanak hitvallást tenni Krisztusról. Így könyörgünk azért, hogy minden Krisztus követő ragyoghasson Krisztus fényével, hogy minden Isten kereső számára útjelzővé lehessenek az élet ösvényén.

Könyörgünk a betegekért és az elesettekért, akikben a testi és a lelki erőtlenség lett úrrá. Könyörgünk az ő gyógyulásukért. Imádkozunk azért, hogy tudjanak fájdalmaikban hozzád fordulni erőért és vigasztalásért. Urunk, adj szemet nekünk, ha a környezetünkben élők között olyan elesett, beteg van aki a mi segítségünkre vár.

Így hozzuk eléd a mostani járvány helyzetet, amely elszakít bennünket egymástól. Megosztja a közösségeket és a családokat is. Te légy ennek a járványnak a megfékezője! Így hozzuk eléd az orvosokat és az ápolókat is, akiknek az utóbbi időben rengeteg erőre és kitartásra van szükségük. Imádkozunk az ő állhatatosságukért és hogy bölcsen tudjanak dönteni minden vészhelyzetben.

Végül imádkozunk közösségünkért, te légy oltalmazója és védelmezője szét szóródott gyülekezetünknek is.

Krisztusért kérünk, hallgasd meg könyörgésünket!

Ámen

Mi Atyánk...

Áldás:

A békesség Istene szenteljen meg titeket teljesen, és őrizze meg a ti lelketeket, elméteket és testeteket teljes épségben, feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére. A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen veletek! Ámen!
(1Thessz 5,23;28)

A gyülekezet hirdetései következnek:

Az ÚR legyen gyülekezetünk őriző pásztora!

Záró ének: 397,2-5 Lásd: millióknak